

hed med Hensyn til, hvad der saaledes paahviler Statsrevisionen. Det er, saavidt jeg veed, Meningen, at Statsrevisionen skal behandle Theatrets Regnskab paa samme Maade som de øvrige Regnskaber, som den faaer til Gjennemsyn. Det er, saavidt jeg skønner, en Feiltagelse. Dersom der nemlig ved Theatrets Regnskab sigtes til andre Conti end dem, her findes, troer jeg ikke, at Statsrevisionen kan indlade sig derpaa; thi det er endogsaå tydelig udtalt her i Loven, hvor det hedder: „Theatrets og Capellet's Udgifter fastsættes iøvrigt i et af Ministeriet approberet Budget for hvert Regnskabsaar“. Idet altsaa Ministeren fastsætter Budgettet, afgjør han ogsaa, hvorledes der skal forholdes med Afvigelser paa de enkelte Conti; det bliver en reen AdministrationsSag, Statsrevisionen kan altsaa slet ikke gaae ind paa Bedømmelsen af Regnskabet, forsaavidt det er en AdministrationsSag. En anden Sag er det naturligtvis, hvad de Conti angaaer, som staae nævnte her i Finantsloven. Om det har været Meningen, at Statsrevisionen tillige skulde give Bedømmelse af Theatrets Bestyrelse, skal jeg ikke kunne sige. Det vilde dog være et særegent Hverv for Statsrevisionen, idet der her udfordredes ikke blot en økonomisk Bedømmelse, men tillige en kunstnerisk, og hvorvidt Statsrevisionen skulde paatage sig en saadan, indseer jeg ikke for Dieblisset. — Der findes en særegen Conto under Theatret, som ikke har været mig klar, og jeg har ikke kunnet komme til at indsee Grunden til, at den staaer opført her i Loven. Den findes opført som 5te Post: „Communeafgifter 600 Rd.“ Jeg veed ikke, hvad Meningen er med at opføre denne Conto i Finantsloven. Det er jo bekjendt, at til de Udgifter, som udredes til Skatter og Afgifter af de forskjellige Indretninger og Stiftelser, som henhøre under Finantsloven, findes der en Conto efter den almindelige Regel, at ingen Udgift kan finde Stev, medmindre der er anvist Penge til den i Finantsloven; men det betragtes naturligtvis som en FormSag. Paa de Afgifter, der skulle udredes, har hverken Ministeriet eller den særlige Bestyrelse for en saadan Indretning den mindste Indflydelse, om de blive større eller mindre, kan vedkommende Bestyrelse aldeles ikke afgjøre. Af hvil-

ken Grund nu, da man har forandret hele Regnskabet for Theatret, man siger: de enkelte Conti vilde vi ikke have Noget at gjøre med, man endda har beholdt en Conto i Finantsloven, paa hvilken ingen af Bestyrelsen, hverken Ministeren eller Theaterbestyrelsen, har den mindste Indflydelse, det skal jeg ikke kunne sige. Jeg har tilladt mig at gjøre disse Bemærkninger, fordi jeg har troet, at her ved dette Punkt, der er et nyt, vilde det være hensigtsmæssigt at klare sig, hvorledes Forholdet er efter de nye Bestemmelser i Finantsloven.

Det andet Punkt, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, angaaer ogsaa Kultusministeriet og forekommer mig at være et Punkt af særdeles Bigtighed. Det findes under Udgifterne til Universitetet § 10 H. Udgiftspost Nr. 1 Spalte 790, og vedrører Gageloven af 12te Januar 1858. Jeg skal tillade mig at tilbagefalde i den ærede Forsamlings Erindring, at denne Lov var til Forhandling her i Thinget i forrige Sessjon, at den med Stormsfrid blev ført igjennem, og at jeg dengang fremsatte den Mening, at Landsthinget ikke burde gaae ind paa denne Lov, ikke burde indvilge i at vedtage Principer, det ikke havde Tid til at undersøge, hvis Virkninger det var umuligt at see, ligesaalidt som det kunde undersøges, hvorhen disse Principer vilde føre. Jeg skal nu forsøge at vise, hvorledes denne Lov er kommen til Udførelse, hvorledes disse Principer have gjort sig gjældende i den nuværende Finantslov. Jeg skal ogsaa herved erindre om, hvad den sidste ærede Taler med saamegen Styrke udhævede om Landsthingets rette Indflydelse paa Stattelove og, saavidt jeg erindrer hans Ord, Gagelove. Jeg skal ikke nægte, at jeg vilde have ønsket, at den meget ærede Landsthingsmand i forrige Sessjon, da denne Gagelov var til Forhandling, havde taget Hensyn til, hvormeget det vilde skade Landsthingets Indflydelse at gaae ind paa den uden at undersøge, hvorhen Loven vilde føre. Naar jeg fremsætter mine Betragtninger ved denne Lov og den Maade, hvorpaa den er bragt til Anvendelse, da maa jeg dog først fremsætte den Bemærkning, at det ikke er min Hensigt at ville fremsjøre nogen Bedrøvelse imod Ministe-